

Sygn. akt IX U 2076/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Wioleta Potrząsaj

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **J. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

przy udziale zainteresowanej A. G. (S.-G.)

o podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania **J. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 26 lipca 2016 r. Znak (...) - (...) Nr (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczona jako pracownik u płatnika składek A. G. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od (...)
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz ubezpieczonej J. K. kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz zainteresowanej A. G. kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2076/16

2. UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lipca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził, że ubezpieczona J. K., jako pracownik u płatnika składek A. G. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu od (...)

Organ rentowy wskazał, że w jego ocenie w niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, gdzie ubezpieczona nie wykonywała pracy, a zgłoszenie do ubezpieczeń na krótko przed wystąpieniem o wypłatę świadczeń chorobowych, zmierzało do obejścia prawa poprzez uzyskanie długoterminowych świadczeń.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona domagając się jej zmiany poprzez objęcie jej ubezpieczeniem jako pracownika od (...)Wskazała, iż umowa o pracę była faktycznie realizowana, a ona świadczyła pracę na rzecz swojego pracodawcy. Podniosła również, iż w momencie zawierania umowy o pracę nie mogła przewidzieć, iż po tak krótkim okresie zatrudnienia będzie korzystała ze świadczeń chorobowych, bowiem terminu operacji spodziewała się za około półtora roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczona urodziła się w dniu (...)

Przed zawarciem spornej umowy o pracę z zainteresowaną A. G. pracowała razem z nią w firmie (...) sp z o.o . Ubezpieczona pracowała tam jako przedstawiciel handlowy, zainteresowana jako główna księgowa. Po zwolnieniu z pracy ubezpieczona poszukiwała zatrudnienia, o czym wiedziała zainteresowana, która w tym czasie podjęła się prowadzenia własnej działalności. Przedmiotem tej działalności była początkowo obsługa księgowa firm, a następnie badanie sprawozdań finansowych. W związku z rozwojem firmy i pozyskaniem nowych klientów, na początku 2016r. postanowiła zatrudnić dwóch pracowników. W związku z czym zaproponowała zatrudnienie ubezpieczonej i w dniu 18.04.2016r. strony zawarły umowę o pracę na okres do 30.04.2017r. w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 2200 zł miesięcznie.

Przed zawarciem umowy (...)04.2016r. ubezpieczona doznała urazu kolana, a mianowicie naderwania jednego więzadła w kolanie. Po tym urazie zgłosiła się do lekarza, który poinformował ją o konieczności przeprowadzenia leczenia operacyjnego. Ubezpieczona zdecydowała się na przeprowadzenie zabiegu w ramach NFZ, gdzie termin miał być wyznaczony do półtora roku. Ponieważ ból nie był dokuczliwy, ubezpieczona podjęła zatrudnienie. Miała dojeżdżać do B. codziennie własnym samochodem. Uraz kolana nie przeszkadzał jej w prowadzeniu samochodu jest to samochód z automatyczną skrzynią biegów. W momencie, kiedy zdecydowała się na leczenie z NFZ udała się w dniu 26.04.2018r. ze skierowaniem do ordynatora oddziału ortopedii, aby ustalić termin zabiegu. Tam dowiedziała się, że zwolnił się termin i może być operowana już następnego dnia. Po konsultacji z nowym pracodawcą zdecydowała się na zabieg. Po zabiegu ubezpieczona przechodziła rekonwalescencję do dnia 15.10.2016r. Po tym okresie powróciła do pracy u zainteresowanej i pracuje tam do dnia dzisiejszego . Od października 2016r. do chwili obecnej nie korzystała ze świadczeń chorobowych. Od dnia zawarcia umowy do dnia zabiegu codziennie dojeżdżała do B. do siedziby pracodawcy. Jej praca w tym okresie polegała na wprowadzaniu do systemu komputerowego danych poszczególnych firm.

Powołany w sprawie biegły sądowy specjalista z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii stwierdził, iż nie było przeciwwskazań medycznych do podjęcia przez ubezpieczoną zatrudnienia na powyższym stanowisku w związku z zaistniałym urazem kolana.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonej, dokumentacji medycznej z przebiegu jej leczenia, zeznań świadków K. K., T. L., zeznań ubezpieczonej i zainteresowanej (k.57- 61) oraz opinii biegłego specjalisty z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii dr n. med. Z. P. z dnia 30.11.2017r. (k.66-69).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków, zainteresowanej oraz ubezpieczonej, ponieważ są one przekonujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i

zakres obowiązków ubezpieczonej, a także przyczyny jej zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r., poz. 1442), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy – art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu J. K. ubezpieczeniom społecznym w tytule zatrudnienia u A. G., podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczoną.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań świadków i ubezpieczonej, jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między stronami, jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu ubezpieczona oraz zainteresowana wiarygodnie, szczegółowo wyjaśniły w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki zainteresowana miała zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizowała. Powołani w sprawie świadkowie potwierdzili, że ubezpieczona faktycznie podjęła pracę zgodnie z umową. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Nie bez znaczenie pozostaje również fakt, że ubezpieczona po przebyciu rekonwalescencji wróciła do pracy na tym stanowisku.

Jak wynika z opinii biegłego sądowego brak było przeciwwskazań medycznych do podjęcia przez ubezpieczoną pracy w spornym okresie.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji. W pkt.2 wyroku Sąd na podstawie art.98 i 99 k.p.c. w związku z §2 pkt.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (Dz.U. Nr 163, poz.1349 ze zm.) zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej oraz zainteresowanej po 1.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przyjmując wartość przedmiotu zaskarżenia z dnia wniesienia odwołania tj. 12.10.2016r.

Sędzia